

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4SaZ/10/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1019201628
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šramko
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1019201628.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v konaní pred sudcom JUDr. Ľubomírom Šramkom v právnej veci žalobcu: D. V., D. XX.X.XXXX, N. Š. A., N. W. H., S. R.Í. D. N. U. X., O. M., W. P., X., V. Z. O. A.: O. U., Z. Z. F.P., U. V. A. A. C. N., Č.. XXXX, U., proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, migračný úrad so sídlom Pivonková 6, Bratislava o správnej žalobe žalobcu vo veci azylu zo dňa 28.11.2019 proti rozhodnutiu žalovaného ČAS: MU-PO-114-17/2017-Ž zo dňa 25.10.2019 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave žalobu zamietal.
Žalobcovi nepriznáva právo na náhradu trov tohto konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozhodnutím ČAS: MU-PO-114-17/2017-Ž zo dňa 25.10.2019 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) žalovaný v zmysle § 13 ods. 1, § 13c ods. 1 a § 20 ods. 4 zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o azyle“) žalobcovi neudelil azyl a neposkytol doplnkovú ochranu. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobca nesplnil predpoklady udelenia azylu podľa § 8 zákona o azyle, nakoľko v konaní nebolo preukázané, že by čelil konaniu, ktoré by bolo možné subsumovať pod pojem „prenasledovanie“. Dôvodil tiež, že v zmysle zrušujúceho rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k.: 4SaZ/5/2019-191 z 15.5.2019 dopočul žalobcu na otázky jeho žiadosti o azyl z humanitárnych dôvodov a tiež, že dokazovanie doplnil aktuálnymi správami o krajine posledného pobytu žalobcu - Ukrajine. Žalovaný tiež konštatoval, že v konaní nebolo preukázané splnenie predpokladov poskytnutia doplnkovej ochrany

2. Proti napadnutému rozhodnutiu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote správnu žalobu zo dňa 28.11.2019 (ďalej len „žaloba“), ktorou sa domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia. Zo žalobného bodu, prezentovaného v žalobe je zrejmé, že nesprávnosť napadnutého rozhodnutia vidí iba v tom, že žalovaný neudelenie azylu z humanitárnych dôvodov podľa § 9 zákona o azyle nedostatočne - stroho odôvodnil, pričom z textu ustanovenia Vykonávacieho nariadenia ministra vnútra SR č. 34/2014 (ďalej len „nariadenie“) vyplýva, že žalovaný mohol udeliť takýto azylu aj z iných dôvodov ako sú uvedené v tomto nariadení. V tejto súvislosti tiež namietal nesprávnosť právneho posúdenia otázky udelenia azylu z humanitárnych dôvodov. Žalobca nežiadal nariadenie pojednávania. 31.12.2019 súdu doručil dohodu o skončení svojho zastúpenia Ligou za ľudské práva, občianskym združením a to s účinnosťou od 1.1.2020.

3. Žalovaný navrhol vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 10.1.2020 správnu žalobu zamietnuť. Zotrval na vlastnej argumentácii prezentovanej v napadnutom rozhodnutí. Poukázal tiež na skutočnosť, že žalobca, ako to vyplýva z jeho výpovedí, sa na Ukrajine nikdy nepokúsil o získanie svojich osobných dokladov.

4. Krajský súd v Bratislave ako správny súd (ďalej len „súd“) vec rozhodol ako miestne a vecne príslušný súd bez nariadenia pojednávania postupom podľa § 107 ods. 2, § 137 ods. 4 zák. č. 162/2015 Z.z Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“). Po riadnom preskúmaní napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného v rozsahu podanej žaloby za použitia § 219 SSP, súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná a preto ju zamietol.

5. Súd v prejednávanej veci dokazovanie nedoplnil, podrobne sa však oboznámil s obsahom spisu žalovaného z obsahu ktorého (vo vzťahu k prezentovanému žalobnému bodu) zistil, že žalobca sám (osobne) nikdy počas vykonaných pohovorov pred žalovaným nepožiadaval o azyl z humanitárnych dôvodov. Až s poukazom na zrušujúci rozsudok tunajšieho súdu č. k.: 4SaZ/5/2019-191 z 15.9.2019, odpovedajúc na žalovaným položenú otázku, týkajúcu sa humanitárneho azylu uviedol, že o tento druh azylu žiada z dôvodu: „Na Ukrajine som stratil ubytovanie a nemôžem sa tam vrátiť, keďže tam je vojna.“

Podľa § 9 zákona o azyle: Ministerstvo môže udeliť azyl z humanitárnych dôvodov, aj keď sa v konaní nezistia dôvody podľa § 8.

Podľa Čl. 13 nariadenia: Za humanitné dôvody, na základe ktorých môže migračný úrad udeliť azyl, ak žiadateľ nespĺňa podmienky na udelenie azylu z dôvodu prenasledovania), sa považujú najmä prípady neúspešných žiadateľov z radov prestarnutých, traumatizovaných alebo ťažko chorých osôb, ktorých návrat do krajiny pôvodu by mohol predstavovať značné fyzické alebo psychické útrapy, prípadne až smrť.

Podľa § 219 SSP: Ak správny súd zistí, že správna žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

6. Súd preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v intenciách podanej správnej žaloby - žalobného bodu, ktorým žalobca namietal, že žalovaný neudelenie azylu z humanitárnych dôvodov podľa § 9 zákona o azyle nedostatočne - stroho odôvodnil, pričom z textu nariadenie vyplýva, že žalovaný mohol udeliť takýto azyl aj z iných dôvodov ako sú uvedené v tomto nariadení. V tejto súvislosti tiež namietal nesprávnosť právneho posúdenia otázky udelenia azylu z humanitárnych dôvodov.

7. Podľa názoru súdu táto námietka nie je dôvodná. Ako to žalovaný uviedol v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, v zmysle predchádzajúceho (zrušujúceho) rozsudku tunajšieho súdu dopyčul žalobcu o. i. na to, či žiada o udelenie azylu z humanitárnych dôvodov a ak áno v čom tieto dôvody spočívajú. Žalobca uviedol, že o humanitárny azyl žiada z dôvodu „Na Ukrajine som stratil ubytovanie a nemôžem sa tam vrátiť, keďže tam je vojna.“ Ako to konštatoval aj žalovaný, na udelenie azylu postupom podľa § 9 zákona o azyle niet právneho nároku, pričom jeho udelenie závisí výlučne na správnej úvahe žalovaného. Je skutočnosťou, že zákon o azyle v § 9 (podobne ako ani iný právny predpis) nešpecifikuje slovné spojenie „humanitárne dôvody“. Udelenie azylu označeným postupom (okrem samotnej správnej úvahy žalovaného) upravuje preto vyššie konkretizované nariadenie v Čl. 13, ktoré možno pre žalovaného považovať za iný právny predpis v zmysle § 3 ods. 1 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok). I keď toto ustanovenie nariadenia ako príklady osôb u ktorých prichádza do úvahy udelenie azylu z humanitárnych dôvodov označuje najmä osoby prestarnuté, traumatizované alebo ťažko choré, spoločnou podmienkou pre všetky osoby u ktorých prichádza do úvahy udelenie azylu z humanitárnych dôvodov je však to, že ich návrat do krajiny ich pôvodu by mohol predstavovať značné fyzické alebo psychické útrapy, prípadne až smrť. Podľa názoru súdu nariadenie v citovanom Čl. 13 vhodným spôsobom vyplnilo legislatívne vákuum vo vzťahu k slovnému spojeniu „humanitárne dôvody“, nakoľko dáva žalovanému voľnosť správnej úvahy pri posúdení potreby udelenia azylu postupom podľa § 9 zákona o azyle, pričom však jednoznačne naznačuje účel a podmienku udelenia tohto azylu.

8. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia - v časti týkajúcej sa neudelenia azylu z humanitárnych dôvodov na strane jednej konkretizoval žalobcove dôvody jeho žiadosti u udelenie azylu z humanitárnych dôvodov (strata zamestnania, nemožnosť vrátenia sa na Ukrajinu, lebo tam je vojna), pričom na strane druhej skonštatoval, že žalobca nespadá ani do jednej z kategórií osôb, u ktorých by udelenie tohto azylu prichádzalo do úvahy. Podľa názoru súdu takáto správna úvaha žalovaného je náležitá a dôvodná. Pokiaľ ide o „stratu zamestnania“ súd konštatuje, že táto skutočnosť nemôže spôsobovať žalobcovi značné fyzické alebo psychické útrapy alebo až smrť. Teda v žiadnom prípade nenastala skutočnosť v dôsledku ktorej by bolo možné objektívne postupovať pri rozhodovaní o udelení azylu postupom podľa § 9 zákona o azyle. Súd navyiac poznamenáva, že žalobca vycestoval z Ukrajiny

do Moskvy v roku 1992 za prácou, tam aj značné časové obdobie aj pracoval. I napriek tomu, že tam podľa jeho vyjadrenia stratil svoje osobné doklady, tieto si si po návrate na Ukrajinu (2015) nezaobstaral a ani sa ich nepokúsil zaobstarať! Pokiaľ pre získanie zamestnania žalobca potrebuje osobné doklady, ktorých existencia je logicky vo všeobecnosti potrebná pre každého občana každého štátu, tak inštitút azylu i v tom najširšom význame tohto pojmu nemôže nahradiť osobnú zainteresovanosť každého štátneho príslušníka štátu (resp. inej osoby nachádzajúcej sa na území štátu) vybaviť si svoje doklady totožnosti. Žalobca tiež v žiadosti o udelenie azylu z humanitárnych dôvodov uviedol, že na Ukrajinu sa nemôže vrátiť, lebo „tam je vojna.“ Otázka posúdenia tohto dôvodu spadá do okruhu vyhodnotenia vážneho bezprávia (§ 2 písm. f) zákona o azyle), ktorého prípadná existencia sa viaže na rozhodnutie o poskytnutí doplnkovej ochrany. O tejto forme medzinárodnej ochrany žalovaný rozhodol správne v napadnutom rozhodnutí tým, že žalobcovi doplnkovú ochranu neposkytol, pričom žalobca v podanej žalobe toto vyhodnotenie bezpečnostnej situácie ani nenapadol. Teda tento dôvod nie je dôvodom udelenia azylu z humanitárnych dôvodov.

9. Pretože námietku, uvedenú v žalobnom bode žaloby súd nevyhodnotil ako dôvodnú, pretože žalovaný dostatočným spôsobom odôvodnil neudelenie azylu z humanitárnych dôvodov, pričom súčasne jeho správna úvaha je dôvodná, súd žalobu zamietol.

10. O trovách žalobcu súd rozhodol za použitia ust. § 167 ods. 1 S.SP s poukazom na výsledok konania.

12. Záverom súd poznamenáva, že i keď bol žalobca v konaní neúspešný, je zo zákona oslobodený od platenia súdnych poplatkov.

Poučenie:

Doručený rozsudok je právoplatný. (§ 145 ods. 1 SSP)

Kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu. (§ 438 ods. 1 SSP)
Prípadná kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia a podáva sa na Krajskom súde v Bratislave v počte vyhotovení, zodpovedajúcom počtu účastníkov konania. (§ 443 SSP)

Kasačná sťažnosť je prípustná proti každému právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu, ak tento zákon neustanovuje inak. Kasačná sťažnosť nie je prípustná, ak sa opiera o iné dôvody, ako sú uvedené v § 440, ak sa opiera o dôvody, ktoré sťažovateľ neuplatnil v konaní pred krajským súdom, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, hoci tak urobiť mohol, ak smeruje len proti dôvodom rozhodnutia krajského súdu. (§ 439 SSP)

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d), ak je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 SSP).